

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: Υπάρχει οδός επιστροφής στον Θεό για καθένα από μας

[gallery]

Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά, την Κυριακή του Ασώτου, στις 12 Φεβρουαρίου 2012, όταν τιμάται επίσης και η μνήμη των Τριών Ιεραρχών και Οικουμενικών Διδασκάλων, τέλεσε ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου καταρχήν αναφέρθηκε στην παραβολή του Ασώτου, τονίζοντας ότι «αυτή η παραβολή μας υπενθυμίζει την τοίχη του καθένα καθώς και την κοινή τοίχη της καθόλου αθρωπότητας μπροστά στο πρόσωπο του Θεού. Άσωτος είναι εκείνος ο άνθρωπος, ο οποίος απομακρύνθηκε από τον Θεό για διαφορετικούς λόγους σε κάποια φάση της ζωής του: είτε λόγω κρίσεως ηλικίας, είτε λόγω επανεξετάσεως των αξιών, είτε διότι επηρεάσθηκε από άλλους ανθρώπους ή βιοτικές περιστάσεις.

Πολλοί είναι εκείνοι, οι οποίοι στη δική τους πορεία βίωσαν παρόμοια με εκείνα του Ασώτου της Κυριακής παραβολής, διότι κάθε φορά αποστρεφόμενος τον Θεό ο άνθρωπος ευρίσκεται *στη χώρα μακράν*. Αντί να τρέφεται με τα χαριτωμένα ρείθρα της Θείας δόξας και δύναμης, αντί να μετέχει της Πηγής της ζωής, η οποία προσφέρεται σε κάθε άνθρωπο διά της Θείας Ευχαριστίας, αρχίζει να αναζητά άλλες αξίες, άλλες διασκεδάσεις και άλλες χαρές. Εάν ο άνθρωπος απομακρύνεται από τον Θεό η ζωή του σύντομα γίνεται όμοια με εκείνη των χοίρων, διότι δεν ζεί σύμφωνα με τις θείες εντολές και δεν τρέφεται με τη θεία χάρη, αλλά ζεί με τα πάθη και τις πρόσκαιρες ανθρώπινες χαρές», είπε χαρακτηριστικά.

Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η οποία μας πρόκειται, είναι μια εποχή εξετάσεως και επανεξετάσεως της ζωής μας, όταν μπορούμε αναρωτηθούμε: που βρισκόμαστε, *στη χώρα μακράν*, ή στον οίκο του Ουρανίου Πατρός μας, θέλουμε να είμαστε μέτοχοι του Θείου Δείπνου, ή λαχταρούμε να γεμίσουμε την κοιλιά μας με ξυλοκέρατα που τρώνε οι χοίροι; Ο καθένας από μας μπορεί εύλογα να αναρωτηθεί και στο Μυστήριο της Εξομολογήσεως να εξετάσει την πνευματική του κατάσταση, για καθένα από μας υπάρχει οδός της επιστροφής στον Θεό. Δεν είμαστε μόνοι, αλλά η οδηγός μας είναι η Εκκλησία.

Αυτά επί αιώνες τα δίδαξαν οι μεγάλοι πατέρες και διδάσκαλοι της Εκκλησίας,

συμπεριλαμβανομένων κι εκείνων των οποίων τη μνήμη επιτελούμε σήμερα οι Άγιοι: Βασίλειος ο Μέγας, Γρηγόριος ο Θεολόγος και ο Ιερός Χρυσόστομος. Στα έργα τους πάντα υπενθύμισαν την αλήθεια, ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ'εικόνα του Θεού και καλείται διά της προκοπής εν αρετή, διά της εφαρμογής των εντολών του Κυρίου, διά της χριστιανικής ζωής να ανέρχεται από το κατ'εικόνα στο καθ'ομοίωσιν. Αυτή η κατάσταση της θεοειδίας τη χαρακτηρίζαν ως θέωση, δηλαδή μια κατάσταση κατά την οποία ο άνθρωπος δε ζεί πλέον με τα ανθρώπινα μέτρα και πρότυπα, αλλά με τις θείες εντολές. Δεν αποτελεί πλέον όργανο των δικών του παθών, επιθυμιών, πτώσεων, αμαρτωλών έλξεων και λογισμών, αλλά όργανο του Θεού, διά του οποίου η Θεία χάρη απλώνεται και σε άλλους ανθρώπους.

Οι Άγιοι πατέρες μας διδάσκουν ότι η θέωση δεν είναι μια κατάσταση, στην οποία θα φτάσουν οι ενάρετοι στον μέλλοντα αιώνα, αλλά πρόκειται για μια κατάσταση επιτεύξιμη από τον άνθρωπο σε αυτή την επίγεια ζωή. Πολλοί εξ αυτών με το δικό του παράδειγμα φανέρωσαν το ιδανικό της θεώσεως, το οποίο μας προτείνουν στα συγγράμματά τους.

«Να προστρέχουμε προσευχόμενοι σε αυτούς τους μεγάλους αγίους, οι οποίοι μας παρέδωσαν πανέμορφα και αμάραντα άνθη των πνευματικών οδηγιών. Να προσευχηθούμε να είναι οι ίδιοι οι καθοδηγητές μας στην οδό προς τον Ουράνιο Πατέρα, για να μας διδάξουν και με τα έργα, και με το παράδειγμά τους. Να υψώσουμε τις προσευχές μας να μας δεχθεί ο Κύριος ως δέχθηκε τον Άσωτου υιό Του, χωρίς να μας υπενθυμίζει τα κακά μας, αλλά να μας συγχωρήσει και να μας αποκαταστήσει στο υϊκό η θυγατρικό μας αξίωμα. Αμήν».